

CHIỀU BÀ NÀ

Em lật chiều lật cỏ tìm anh
Lật bàn tay thấy đời mưa nắng
Gợi nỗi nhớ tràn lên trong mắt
Ngẩn ngơ gợi chút tình riêng

Chiều Bà Nà ta lắng nghe nhau
Sương lẫn trong mây giữ lòng ở lại
Em mắc nợ giữa hai bờ ráng hạ
Chiều lật lên rồi anh không thấy đâu

Ở Bà Nà anh có hiểu em không
Bút cỏ tìm nhau trong nỗi nhớ thầm
Là mùi đất dễ đâu quên được
Núi Chúa chìm trong sắc nắng chiều phai

Em gánh củi chạy từ non ra biển
Nắng dát vàng ủ ấm đôi chân
Con ghé ọ về đâu chiều lững thững
Hoàng hôn rơi sương lạnh ngực trần.

*Cầm Lệ
30/4/2000*